

Mál nr. 314/2014
M og
V v. ábyrgðartryggingar og slysaftryggingar launþega S.

Maður fékk slynk á bak við vinnu sína þ. 23.9.2013

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 16.10.2014 ásamt fylgiskjölum 1-18
2. Bréf V dags. 30.10.2014.

Málsatvik.

M segir málsatvik vera þau að hann hafi ásamt öðrum manni verið að taka niður vinnupall í Bogahlið í Reykjavík og hafi samstarfsmaður M ætlað að rétta honum sliskju úr vinnupallinum en misst hana í átt að M sem greip hana og fékk slynk á bakið. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu S og slysaftryggingu launþega hjá V á grundvelli sakarreglunnar og vinnuveitendaábyrgðar. M segir að slysið hafi ekki verið tilkynnt eða rannsókn á því farið fram af hálfu S. Af hálfu M er vísað til dóma Hæstaréttar í málum 662/2006, 272/2008, 322/2008 og 363/2008. V hafnar bótaskyldu og segir að M hafi verið að vinna við viðgerðir á glugga í Bogahlið þ. 23.9.2013. Hafi forsvarsmenn S ekki vitað af því að M teldi sig hafa orðið fyrir því slysi sem hér ræðir um fyrr en í febrúar 2014 en þ. 29.10.2013 hafi M skilað inn læknisvottorði vegna allt annarra hluta en þessa meinta slyss. V segir að M hafi aldrei tilkynnt S um slysið eða að annar maður hafi misst sliskju á M og því útilokað fyrir S að tilkynna um eða láta rannsaka meint slys.

Álit.

Forsenda bótaskyldu V úr ábyrgðartryggingu og slysaftryggingu launþega hjá S er að sýnt sé fram á að umrætt slys hafi orðið með þeim hætti sem M heldur fram. Ekkert liggur fyrir um að M hafi orðið fyrir slysi þ. 23.9.2013 svo sem er forsenda kröfugerðar hans byggist á annað en frásögn hans sjálfs. Miðað við fyrirbyggjandi gögn er því ekki sýnt fram á það af hálfu M að hann hafi orðið fyrir slysi með þeim hætti sem hann heldur fram og á þegar af þeim sökum ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu eða slysaftryggingu launþega hjá S.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu eða slysaftryggingu S hjá V.

Reykjavík 18.11.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.